

TÜRKİYE'DE ETNİK MOZAIKTEN BAHSEDİLEMEZ...

"Bir ülkenin etnik mozağından bahsetmek için o ülkedeki etnik grupların nüfusa oranının % 35 olması gerekir.

Türkiye'de bu oran sadece % 10'dur.

Hatta ;

AB'nin araştırmalarında resmi olarak deklare edilen oran % 7.

Fransa'da etnik yapı nüfusun % 20'sidir. (bir AB ülkesi olan Fransa'da toplam nüfusları ülke nüfusunun yaklaşık +- %22'sini oluşturan 116 etnik grup mevcuttur)

Ancak Fransa'da etnik mozaikten hiç bahsedilmiyorken, Türkiye'de bahsediliyor.

Bu sadece ülkemizi bölmek isteyen iç ve dış güçlerin bir oyunu" derken,

Türkiye'de etnik grupların sayısı hakkında bilgisizce yorum yapıldığını ileri sürüyor ve " farklı kökenlerin oluşması yüzyılları bulabilirken her kafasına esen Türkiye'nin etnik grupları hakkında bilir bilmez sayılar üretiyor.

Türkiye'nin etnik yapısını kaşıyanların, ülkeyi bölme planlarının parçaları olduğuna dikkat çeken A. Tayyar Önder, "bu oyunlara karşı milli bir devlet olduğumuzu dosta düşmana göstermeliyiz. Bu oyunlar karşısında birleşmeliyiz, örgütlenmeliyiz ve bunlarla mücadele etmeliyiz" diyerek Türk Milleti'nin bölünmezliğini bir kez daha vurgulamaktadır.

BODRUM'DAKİ KONFERANS'TAN (Aralık 2005)

Ali Tayyar Önder, Türkiye'yi parçalamak amacıyla etnik mozaik söyleminin nasıl kullanıldığını anlatırken, Türkiye'nin bu ve benzeri konularda zafiyet gösterdiğine dikkat çekti.

Bazı basın kuruluşlarının Abdullah Öcalan'ın içinde bulunduğu çözüm önerilerine sıcak davranmalarına anlam veremediğini kaydeden Önder, "Vatanları için canlarını veren şehitlerimizin yerine cevap vermek onlara mı kaldı?" şeklinde konuştu...

Türkiye'yi Serv ile bölmek isteyen güçlerin Lozan'dan sonra farklı arayışlara girerek içerden parçalama politikaları sürdürdüğünü belirten Önder, "Türkiye Etnik Mozaiktir" söyleminin bu politikaların en birincil sırasında yer aldığına dikkat çekti.

Yaklaşık 40 yıl önceki devlet anlayışının Avrupa'nın ortaya attığı bu görüşü savunarak müdafaaya geçme çabalarını eleştiren Önder, Türkiye'de sadece **6 etnik gurup** bulunduğunu, ancak devlet yönetimlerinin bu sayıyı arttırarak savunma politikası izlediklerini dile getirdi.

Önder, "Adeta açık arttırmaya çıkartılan etnik guruplar 47 olarak açıklanmış, daha sonraki dönemlerde 27, 36 ve 54 gibi gerçekten uzak rakamlarla abartılmış bugün ise bu sayı 27'e düşürülmüştür" şeklinde konuştu.

Bahsedilen azınlıkların 16 tanesinin Türk olduğuna dikkat çeken Önder, "İrkları bir, dinleri bir, soyları bir millet nasıl 16 parçaya bölünerek azınlık denilebilir ?"

"Uzun seneler önce başlayan planlar işliyor. Bizim hükümetlerimiz de etnik mozaik kavramını kabul ederek 'biz herkese eşit davranıyoruz' sistemiyle siyaset yapmaya çalışıyor. Bu oldukça tehlikeli" şeklinde konuştu...

1927 yılından 1965 yılına kadar yapılmış olan genel nüfus sayımlarında
"anadil" Kürtçe olanların sayısının genel nüfus oranları şöyledir.

1927 % 8.7
1935 % 9.2
1945 % 7.9
1950 % 8.8
1955 % 7.0
1960 % 6.7
1965 % 7.1

Kürtçe' yi 2.dil olarak konuşanların tamamını Kürt olarak kabul etmek mümkün değildir. Çünkü Kürtçeyi 2.dil olarak konuşanlar arasında büyük bir kitle olarak Türkler, Zazalar, Araplar, Süryaniler de mevcuttur. Genel ortalama olarak Türkiye'deki Kürt kökenli nüfus yaklaşık %8 olarak kabul edilebilir.

**BİR ÜLKENİN ETNİK BİR MOZAIK OLARAK TANIMLANABİLMESİNİN
ÖN ŞARTI NÜFUSUN GENEL NÜFUS İÇİNDEKİ ORANIN
EN AZ % 35'İNİ OLUŞTURMASIDIR.
BU BİR ULUSLARARASI ÖLÇÜTTÜR.
(Prof.Dr.Marin Lipset)**

Türkiye'nin mozaik tanımlamasında : Türkler, Türkmenler, Aleviler, Yörükler, Azeriler, Uygurlar, Özbekler, Kazaklar, Kırgızlar, Balkarlar, Karapapaklar, Nogay Tatarları, Kırım Tatarları, Kürtler, Zazalar, Araplar, Rumlar, Ermeniler, Lazlar, vs.... derken sayılan etnisitelerin büyük bir çoğunluğu Türk'tür ki Alevilik bir etnisite değildir. Ama bunu bilinçli bir şekilde ayrıştırıyorlar.

Ali Tayyar ÖNDER - Türkiye'nin Etnik Yapısı

İlk nüfus sayımı II.Mahmut döneminde yapılmış, yalnız erkekler ve hayvanlar sayılmıştı.

Genel nüfus : 13.648.270
Erkek : 6.563.879
Kadın : 7.084.391
Şehir nüfusu : 3.305.879 (% 24.22)
Köy nüfusu : 10.342.391 (%75.68)

Nüfusu 100.000'in üzerinde iki şehir var : İstanbul ve İzmir

Nüfusun anadillere göre dağılımı şöyle:
Türkçe : 11.777.810
Kürtçe : 1.184.446
Arapça: 134.273
Rumca:119.822 (İstanbul Rumları)
Çerkezce: 95.901

Yahudice: 68.900

Ermenice: 64.745 (Hani Ermenilerin kesip bitirmiştik?! - T.Ö.)
(Prof.Dr.Şerafettin Turan, Türk Devrim Tarihi,3/1.c,s276)

Yoksul, çağdaşlaşmaya çalışan gelişme yolunda bir köylü devlet. Kadınlar erkeklerden fazla. Anadolu nüfusu birkaç cephede 10 yıl süren savaşlardan dolayı azalmış. Kalanı da tam sağlıklı değil. Bir bölümü sakat gaziler.

Nüfusumuz 1935'e kadar %21 oranında artar ve 16.158.18 olur.
(Cumhuriyet, 2.kitap,syf.732- Turgut ÖZAKMAN)

**"KÜRT SORUNU VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ " adlı araştırmada
KÜRTLERİN bir TÜRK BOYU olduğu kanıtlanarak, bilgimize sunuluyor.**

...Türkiye, sahip olduğu coğrafya ve ekonomik kaynaklar sebebiyle, Dünya hâkimiyetini sürdürme peşinde koşan odaklar açısından son derece önemlidir. Türkiye'yi uysallaştırmak veya bir şekilde kontrol edilebilir hale getirmek için türlü yollar denenmektedir. Bu yollardan en güncel olanı, Anadolu coğrafyasında iç karışıklık yaratmaktır. Çıkarılmak istenen karışıklık, daha çok terör ve onun üzerinden geliştirilmek istenen Türk-Kürt düşmanlığı olarak kurgulanmaktadır. Terör sorunu, özellikle son zamanlarda "Kürt Sorunu" diye adlandırılmaya başlanmış ve böylece sorun etnik temellere oturtulmak istenmiştir.

İşte bu çalışmada, var olan sorunun "Kürt Sorunu" olarak adlandırılmamasının neden daha mantıklı olduğunu tarihten de yararlanarak açıklamaya çalışacak ve günümüzde gelinen noktada meselenin nasıl çözülebileceğine dair birkaç öneri sunacağım...

..."Kürtçe' yle ilgili çok önemli sonuçlar çıkar. Şöyle ki, 1879 yılında St. Petersburg'da, Ferdinand Justi tarafından Kürtçe bir sözlük hazırlanmıştır. Daha sonra bu sözlükteki kelimeler, Vladimir Minorsky tarafından kökenler açısından incelenmiş ve ortaya çok çarpıcı bir sonuç çıkmıştır.

Sonuçtaki dağılımlar şöyledir:

8378 kelimedede; 3180 Türkçe, 2230 Farsça, 2000 Arapça, 220 Ermenice, 108 Keldanice, 60 Çerkesçe, 20 Gürcüce ve 500 civarı da menşei belli olmayan (yani Kürtçe) kelime bulunmuştur.

Bundan daha da ilginç olanı, De Groot'un benzer bir çalışmasında, 532 tane de Göktürkçe kelime tespit edilmesidir.

Çok basit bir örnek vermek gerekirse, Göktürkçe'de "kon", Kürtçe'de de "kon" ve bunun Türkçe anlamı ise "konak yeri, çadır"dır...

Serhan ÜNAL

AKADEMİK BAKIŞ

Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi

Körfez Savaşı sırasında (1990-91) Irak'tan Türkiye'ye göçmen olarak gelen 500 bin Peşmerge/Kürt nüfusun 450 bin vatandaşlık hakkı verilip Türkiye'ye yerleştirilmiştir. Oradaki Türk nüfus ve Irak Kürtleriyle anlaşamayan halk Batı'ya göçmüştür. Sistemli bir şekilde Doğu Anadolu ve Güneydoğu

Anadolu boşaltılmakta ve arzu edilen şekilde yerleştirmeler yapılmaktadır. Toprak-Arazi ve mülk satışlarından da bölgemizde Yahudi ve Ermeniler dahil olmak üzere yabancı uyruklu halkların yerleştirildiği de bilinmektedir.

Ayrıca kendisini Kürt olarak tanımlayan birçok aşiret ve boy da %100 Türk boyudur.

Atatürk ve Diyar Ađa -
bilinenin aksine Diyar Ađa Kürt değil Avşar boyuna mensup bir Türk'tür.

Afşar Oymak ve Obalarından Koçgiri Aşireti :

Zaza gruplarından biri olan bu aşiret, 1375'ten sonra Sis bölgesinden göç ederek Sivas-Dersim arasına yerleşen Sis Afşarları'nın bakiyeleridir. Nitekim Sivas'a bağlı Suşehri ilçesinin bir köyünün adı Sis'tir.

Sivas'tan Erzincan'a uzanan bölgede Koçhisar, Zara, İmranlı, Suşehri, Refahiye, Kangal ve çevre köylerde yaşayan Koçgiriler, Alevi inançlı olup, Sivas ve Dersim'den yayılarak Kemah'a yerleşmiş, daha sonra Boz-Ok bölgesine ve Rumeli'ye de iskan olmuşlardır.

Bazı yabancı seyyahların Türk oldukları halde kasıtlı olarak Kürt oldukları propagandasını yaptıkları boylardan biri de işte bu Dersim-Sivas arasında yaşayan Avşarlardır.

Kurtuluş Savaşı sırasında Koçgiriler, Mustafa Paşa'nın oğulları İmranlı Bucak müdürü Haydar ile Alişan'ın liderliğinde isyan ederek (Ekim 1920-Haziran 1921) sorunlar çıkarmışlardır.

Ancak, bunların tamamının asi olduğunu düşünmek yanlış olur. Aşiretin bir kısmı, Diyar Ađa önderliğinde Atatürk'e destek vermişlerdir. Diğer taraftan Cumhuriyet döneminde Ağrı (1930) ve Dersim İsyânlarında (1937) Koçgirilerin aktif rol aldıklarını görüyoruz. Bu sebeple Koçgirilerin bir kısmı dağıtılarak muhtelif yerlere zorunlu iskana gönderilmiştir. Kayseri'nin Sarız ilçesindeki bazı köyler ile Develi ve Adana Tufanbeyli'deki Koçgiriler bunlardandır.

Türkmenlerin Kürtleşmesi Olayı ve Avşar

Türk topluluklarından bazılarının ilişkiye girdiği milletlerle kaynaşarak eridikleri malumdur. Türk tarihi incelendiğinde, İran ve Afganistan'da olmak üzere Türk oymaklarının bir kısmının (Afşarlar da dahil) kültürel değişime uğradıkları görülür. Bunun gibi Türk boyları arasında da böyle karışımlar ve erimeler söz konusudur.

Asırlar boyunca yaşanan boy mücadeleleri ve yapılan göçler esnasında kimi Türk boylarının başka Türk boyları arasına girerek ana boy adını unuttukları ve tabii oldukları boyun adıyla anıldıkları bilinmektedir. Kimi zamanda boyların birleşiminden yeni boylar teşekkül etmiştir. Avşarlarda da bu durum mevcuttur. Yaptığımız araştırmalarda aslını unutmuş Afşar kökenli kişi veya köylerin kendisini Türk, Türkmen, Yörük, Yerli, Köylü gibi adlarla tanıttıklarına, hatta bunlardan bazılarının aralarında geçen münasebetler dolayısıyla Afşarları pek sevmediklerine tanık olduk.

Bursa'da yaşayan Maraş Elbistan'lı bir arkadaşım kendilerinin aslını anlatırken "Biz Türkmen'iz. Bizim köye Dodurlular denir, komşu köyümüz ise Afşar köyüdür." demişti. Dodurluların Recepli Avşarlarının bir obası olduğunu söylediğimde çok şaşırılmıştı. Bu köyün oba adını muhafaza etmesine rağmen ana boy adını unuttuğu görülüyor. Kimi yerlerde ise Avşarlar azınlıkta kaldıkları için yörede etki ve nüfus olarak baskın olan aşiretin adıyla anılmaya başlanmıştır. Adana'da Varsaklar, Antep'te ise Beydililer arasındaki Avşarlar buna örnek verilebilir. Diğer bir husus ta, Alevi Avşarların durumudur. Bunlar, Sünni-Alevi farklılaşmasından dolayı genel ad olan Alevi adını kullanmışlar ve boy adlarını muhafaza edememişlerdir.

Biz bu bölümde ülkemizde ve çevresindeki topraklarda yüzyıllar boyu meydana gelen Türk boyları arasındaki kaynaşmaya örnek olacak böyle bir olaydan bahsedeceğiz.

Bu "Türkmenlerin Kürtleşmesi" hadisesidir. Peki, insanlarımızın kendisini yukarıda sıraladığımız isimlerle ifade etmesi mesele olmuyor da neden "Kürt" adını taşıyınca sıkıntı çıkarıyor.

Bunun sebebi Kürtlüğün, Türk milletini ve devletini bölüp parçalamak isteyen mihrakların kullandığı bir unsur olmasıdır. Açık söylemek gerekirse Kürtlük, Türklükten ayrı bir şey değildir. Bu yüzden bir Türk'ün Kürtleşmesi veya bir Kürdün Türkleşmesi, biraz önce bahsettiğimiz Türk boyları arasındaki kaynaşmalara örnektir. Biz olaya böyle bakıyoruz ve işin aslı da budur.

Ancak geriye dönüp baktığımızda tarihimizde Kürt olayı çok farklı cereyan etmiştir. Dış güçler, Kürtleri Türk devletinin başına bela etmek için inanılmaz oyunlar oynamışlardır. Ancak o dönemlerde ve günümüzde dahi bu oyunlara alet olmayıp erdemli davranan Kürt aşiretleri oldukça fazladır. Kürt konusunda bizim politikacıların da ihmalkar davrandığını belirtmek yerinde olacaktır. Yapılan birçok araştırma sonunda Kürt adı ile tanınan insanların önemli bir kısmının Türk boylarından geldiğinin kanıtlanmış olması aslında sorunu halletmiş oluyor. Yani kimi kimden koparacaklar. Öz, aslına ihanet etmez. Edenlerin soyunu bir araştırın bakın neler çıkacaktır. Abdullah Öcalan'ın Ermeni asıllı olduğunu ilk kez rahmetli Türkeş ortaya çıkarmıştı. Öldürülen PKK militanları arasında çok sayıda sünnetsiz kişilerin olması da bu açıdan önemlidir. Bu kişiler Kürtlere de düşmandır unutulmasın.

Kürt olayının bu hallere gelmesinde hükümetlerin milli politikalarının olmaması, Kürtlerin Türklükleriyle olan ilgilerinin akademik bir tez olarak kabul edilmemesi ve politik kaygılar sebep olmuştur. Bütün bu sebepler zamanla Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Türkmen cemaatlerinin ve konumuz itibarıyla Avşar Türkmenleri'nin Kürtleşmiş olmalarına veya Kürtleşmeye doğru gitmelerine sebep olmaktadır.

Bu sebeple Bazı bölgelerde Kurmanç adı altında Türk dilinden Bayat, Bayındır, Salur, Beydili, Döğer, Büğdüz, Yıva, Karkın, Küresinli (Kasımoğlu), Milli, Karakeçili, Türkan, Tilki, Atmalı, Kızkapanlı, Çakallı.... gibi Türkmen boylarıyla birlikte Avşar Türkmenleri de uzaklaşmış ve Türklüklerini unutmışlardır. Kürt

denilen bu insanların şahıs adları da Türkçe'dir. Sözelimi, Milli aşiretine mensup kişiler arasında adı Avşar olanlar vardır. Bugün hala Kürtler arasında Avşar adlı obalara rastlanması önemlidir.
(Avşar Türkmenleri Adnan Menderes Kaya.)

YÖRÜKLER **Prof.Dr.MEHMET ERSÖZ**

Türkmen Aşiretlerinin Kürtleşmesi:

Ziya Gökalp, (Aşiretler Hakkında Sosyoloji Tetkikleri) isimli eserinde Türkmen aşiretlerinin kürtleşmesi hadisesine temas ediyor.

"(Türkân) gibi esasen (Beydilli) boyuna mensup Türk olduğunu bilen, fakat Kürtçe konuşan bir Türk aşireti...".

Bugün Kayseri (Sarız) ve Urfa havalisinde asıllarının Türkmen olduğunu söyleyen, fakat Kürtçe konuşan Beydilli'ler mevcut. "Badıllı" diye anılıyor. "Aslımız Türkmen; şimdi Kürdük" diyorlar. Keza Urfa havalisinde (Karakeçililer) aynı halde.

Gaziantep havalisinde "Kürdleşti Alevi", Tilkiler aşiretinin aslı Türkmen'dir. Bunların diğer Türk boyları ile birlikte, ekaliyette kaldıkları İran'ın bazı mıntıklarında kürtleştiklerini görüyoruz:

"Güney İran da farslaşan ve kürtleşen Şul (Eski Çur, Çul, Araplarda Sül), Kücat, Ağaçeri Khalac Ilak, Kürdüstan da Kürtleşen Bayat, avşar, Beğdili (Kürtlerde Bedelli) Eyva (Yiva) uruğları Hüzistanda Avşarlar, Luristan da beğdelli, Tilkü ve Uluğ-Çinliler bu cümledendir.

Bayat, Avşar, Khalac gibi kabilelerin, Fars vilâyetindeki Türkmenlerin dağlarda ayrı uruğlar halinde göçebe kalanları milliyetlerini muhafaza etmişlerse de...

Gene Gaziantep havalisinde kürtleşen Alevî (Gızgapanlı Aşiretinin), Varsak'ların bir kolu, bir oymağı olduğunu anlıyoruz'.

Kozan'ın beş köyüne (Kürt köyleri) diyorlar. Gittiğimizde halis Türkmenlerle karşılaştık. Tek kelime kürtçe bilmiyorlar. En eski Türk adetlerini yaşıyorlar. Kendilerini Kürt bilen bu insanlar hakiki Kürtler arasında bulunsalardı şimdiye kadar çoktan erirlerdi.

Millî kültürümüzün hazin halini bu misal gösterir.

Birçok (Kürt) isimli Türk köyü bulunduğu gibi, Toroslar'da (Bağırsak Yaylası Tanrıdağı civarında, Akseki-Hadim arası) Kürtler diye anılan ve tanılan halis Türkmen, Yörük'leri gördük. Eski Türkler arasında ve Macarların içinde de (Kürt) isimli kabile bulunduğunu eski Türk kitabelerinden anlıyoruz. (Yazıtlar III,180-181)

Kürdoloji yalanlarının arkasındaki gerçekler

Tarihi kaynaklara dayanan ciddi araştırmaları ile tanınan D. Ahsen Batur, muazzam bir kitap daha ortaya koydu: "Kürdoloji Yalanları".

Bugüne kadar Kürt etnisitesi üzerine araştırma yapanlar, 'asıl kaynaklara' inmemişler, çoğu 'Türkler ile hesabı olan' oryantalistlerin yazdıklarına itibar etmişler veya 'siyasî gaye' gütmüşlerdi.

...“Kürtçülük” üzerine yapılan araştırmaları tamamıyla “reaksiyoner tarihçilik” gören Ahsen Batur, şu tespiti yapıyor: “Ben buna militan tarihçilik de diyorum. Kürt gençleri de galiba gerçekleri değil, gururlarını okşayan kitapları okumaktan zevk duyuyorlar. Tipik bir kimlik arayışı...”

...“Onlar her şeyi iddia ediyorlar, ama sadece iddia ediyorlar. ‘Belge göster, delilini ortaya koy’ dediğin zaman ortada kimseyi bulamıyorsun. Çünkü yalan söylüyorlar. Biz eski coğrafyacıların kayıtlarına dayanarak 1071’den önce Kürtlerin nerelerde bulduklarını kitapta detaylı olarak gösterdik. Çok merak edenler bunları kitaptan takip ederler.”

kitaptan bir bölüm:

“Karduk kelimesi. Minorsky, Nikitin ve Marr ve hatta başkaları bu kelimeyi Kartlı ile ilişkilendirerek Karduklarla Kartlıları yani Gürcüleri özdeşleştirdiler. Siyasi Kürtçülerse Xenofon’un anlattıklarına istinaden ve ikna edici bir delil göstermeden Kardukların Kürtlerin atalarından olduğunu ileri sürdüler. Ama kimse Karduk=Karluk yakınlığı ve hatta aynılığı üzerinde durmak istemedi. Hâlbuki bugün Kazak ve Kırgızlara giderseniz, onlar hiçbir zaman “Karluk” demezler ve aksine “Karduk” derler. Çünkü d-l değişimi onlarda ve Altaylara doğru gittikçe hâlâ canlı olarak muhafaza edilmektedir.

Diğer yandan dağlı halklar ok-yay yerine mızrak ve sapan kullanırlar. Ayrıca Xenofon’da gözden kaçan bir detay var. Xenofon, Kardukların attıkları okları toplayıp tekrar atmak istediklerinde Karduk oklarının, yayları için kısa kaldığını fark ediyorlar ve ayrıca kendi yaylarının menzili Karduklara yetişmiyor. Demek ki Karduklar M tipi uzun menzilli yaylar kullanıyorlardı ki, M tipi yayların kökeni Orta Asya’dır. Daha başka detaylar da var ve biz onları kitapta etraflıca anlattık. Ama siyasî Kürtçüler için bir halkın adında söz gelimi bir “K” harfinin bulunması dahi, onu sahiplenmek için yeterlidir.”

Kürtçülük ve Kürt Tarihi Yalanları

Kürtleri tarihi ve bir ulus oldukları ile ilgili iddialar temel olarak bir kaç kaynak referans gösterilerek yapılmaktadır. Bunlardan en önemlisi Şeref Han adıyla bilinen Bitlis beyinin "Şerefname" adlı el yazısının orijinali olduğu iddiası ile Rus ordusu için çalışan Fransız oryantalist François B.Charmony tarafından çevrilen ve Saint Petersburg'da basılan kitaptır.

Şerefname'yi Rus subayları sözde İran'daki el yazması eserler içinde bulmuş, Çarın hizmetinde olan Charmony ise şekillendirmiştir. Kitabının pek çok bölümünde Charmony, Kürtleri de bu kitaba dahil etmek için bazı uydurmalar yapmış hatta intihalde bulunmuştur.

Şerefname'yi çevirenler konar-göçer anlamındaki "Ekrad Taifesi" ifadesini "Kürt Ulusu" olarak tahrif etmişlerdir. Kısaca Batı, Ekrad'tan bir Kürt ulusu yaratmaya çalışmıştır.

Rus ordusu içinde Ermeniler işe ilgili propaganda çalışmaları yapan ve daha sonra Kürt tarihi yazmakla görevlendirilen iki bilim adamı gerçekte ise Rus subayı olan Vladimir Minorsky ve Basili Nikitine tarafından yazılan kitaplar ise 1940 yılından sonra basılmıştır. Şerefname'den sonra en çok ilgi gören kaynaklardır.

Doğu bilimcileri olan Minorsky ve Nikitine, Birinci Dünya Savaşı esnasında Rusların Basra'ya inme hedefleri için Kürtleri ayaklandırmaya çalışıyorlardır.

Siyasi Kürtçülük hareketinin ideolojik bir boyut olarak çıktığı 1898 yılından itibaren "Kürt Tarihi" yaratma gayretleri de görülmeye başlanmıştır. Ancak, tarihte Kürtler ile ilgili en küçük bilimsel bir işaretin olmayışı yukarıda da ifade edildiği gibi V.Minorsky, Basile Nikitine, Mehrdad R.İzady, Cemşid Bender, Bilal Aksoy, Gürdal Aksoy gibi yerli ve yabancı araştırmacıları bir takım teoriler üretmeye sevk etmiştir. Ortada herhangi bir geçerli kaynağa dayanmayan Kürt tarihi kurgusu vardır. **Hiçbir Kürdolog henüz Kürtlerin kökenini bilimsel olarak kanıtlarıyla bulamamış, bu konuda sadece çeşitli iddialar ortaya atılmıştır.** Bu nedenle Kürt tarihi çalışmaları bilimsel temelsizlik nedeni ile daha çok Kürtlerin yaşadığı kabul edilen coğrafyalarda yaşayan önceki ırklar ile bağlantı kurma arayışına yönelmiştir.

Sonuç olarak, ortada herhangi bir geçerli kaynağa dayanmayan Kürt tarihi kurgusu vardır...

Tarihte Kürt sözcüğünün geçtiği ilk eser Arap gezgin Mesudi'nin seyahatnamesidir (MS.943). Mesudi ilgili bölümde şunları yazar: "Kürtlere gelince, insanlar onların kökeni konusunda ihtilafa düşmüşlerdir."

Mesudi'den 650 yıl sonra Şerefname'de aynı soy tartışmasına girilecek ancak Kürtlerin soyu bulunamayacaktır. **Şerefname'de hiçbir şekilde "Kürdistan" ve "Kürt" kelimeleri geçmez.**

Hitit döneminden Türk fethine kadar Kürdistan terimi olmadığı gibi Selçuklu döneminde de Anadolu coğrafyası üzerinde böyle bir tespit ve terim mevcut değildir. İlhanlılar döneminde İran-İrak sınırındaki Cibal denen dağlık bölge Kürdistan olarak anılmakta idi.

Osmanlı döneminde ise Tanzimat sonrası idari değişikliğe kadar 500 yıllık bir evrede resmi kayıtlarda Kürdistan diye anılan bir bölge söz konusu değildir. Osmanlı fermanlarında yer alan Kürdistan ifadesi bir coğrafya olmaktan çok eyalet, sancak, kaza gibi idari birimler içinde yer almış izafi bir terimdir. Bugünkü adlandırma tamamen 19.yüzyılın bir kurgusudur.

Kürdistan, Selçuklu Sultanı Sancar tarafından kullanılmış, bugünkü İran ve Irak bölgesinde bulunan Zağros'ta doğrudan merkeze bağlı bir eyalettir. Bu eyaletin valisi de Türk'tür, Kürt değildir.

Kürdistan terimi yine ekrad'dan türetilmiş, dağda yaşayan, konar-göçer kabilelerin mekanı anlamında kullanılmıştır. Bunun böyle olduğunu Evliya Çelebi'nin seyahat notlarını okurken daha iyi anlamaktayız.

Kürtler için tarih yaratma çabası onlara ayrı bir dil yaratma çabası ile paralel olarak yürümüştür. Tarihsel olarak "Kürt" adı yoktur, yani Kürtçede "Kürt"ün anlamı bulunmamaktadır. Ortadoğu'da kendilerine Kürt adı verilen bir topluluk bulunduğu gerçek ise de, bu insanlar dil bakımından homojen bir durum arz etmemektedir. Kürtçe diye tanımlanabilecek ve tüm Kürtlerin ortak olarak anlayabileceği tek bir dil mevcut olmayıp, dört ana grupta çeşitli lehçeleri kullanmaktadırlar. Kürt tarihi yaratmaya çalışanlar romantik hayal gücü geniş olan bazı tarihçiler ve destan üretenlerdir.

Zazalar ve Aleviler Kürt değildir. Diyarbakır bir Kürt şehri değildir. Yakın zamana kadar Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Türk nüfusu daha fazla idi. Doğu Anadolu'daki pek çok Türkmen ve Ermeni köyü etrafındaki Kürt aşiretlerinin etkisi ile zamanla Kürtçe lehçelerini kullanmaya başlamış ve kendini Kürt sanmaya başlamışlardır.

Kürtlerin dili ve edebiyatı diye tanıtilen eserler de çalıntı ya da tahrifat yapılarak günümüze gelmiştir. Çünkü ellerinde, **Kürtçe dedikleri dil veya lehçe ile yazılmış metinler yoktur.** En eski denilen metinler bile 1700'lü yıllara kadar geri gider. Kaldı ki 1700 ile 1900 arasında Kürtçe eser sayısı 50'yi, yazar sayısı

10'u bulmaz. Kürtçülerin tek övünç kaynağı olan en ünlü eser Mem-u-Zin (Mem o Zin) adı verilen destandır. Ahmede Hani tarafından 1968 yılında yazılan eserin orjinal metni yoktur. Ancak, Mem-u-Zin'in, Türk Destanı Mem-i Alan'dan bir derleme olduğu ortaya çıkmıştır.

Şerefname'de anlatılan hikayeleri ve efsaneleri de daha sonra Kürtçüler, Kürt efsaneleri olarak adlandırmışlardır. Bu efsaneler Türk, Fars ve Arapların kendi ulusal efsaneleridir.

Kürtçülerin diğer bir büyük tahrifatı "Bügdüz Aman" olarak geçen Oğuz beyinin adının "Boğdaz Ermene" olarak değiştirilmesidir. Böylelikle Aman yerine Ermen kelimesi geçirilmiş ve Ermeni bağlantısı kurulmuştur.

Kürtçülerin diğer bir gayreti ise Selahaddin Eyyübi'yi Kürt gibi göstermektir. Eyyübilerin kökeni olarak gösterilen Divin bir Türk kentidir. Kentin halkı Arşaklı Türkleridir. Oğuz Türklerinin Kınık Boyu'ndan Selçuklular Doğu Anadolu'ya ve Azerbaycan'a geldiklerinde, bölge zaten diğer Kıpçak ve Oğuz boyları tarafından Türkleştirilmişti.

Bugün Anadolu topraklarında yaşayan Kürt kardeşlerimizin büyük çoğunluğu bağımsız bir devlet peşinde değildir. Bu ülkenin bir ferdi olarak birlikte yaşamaktan mutlu ve devletine bağlı kişilerdir. Onların sorunları daha çok ekonomik ve sosyaldır. Bunun için de öncelikle güvenlik sorunu halledilmelidir.

Güvenlik sorunu ise onları kalkan yaparak sözde bağımsız bir Kürt devleti kurma peşinde, kendi siyasi emelleri peşinde koşan terör örgütü ve siyasi uzantılarından kaynaklanmaktadır. Kürtlerin bağımsız bir devlet kurma hayali, gerçekleşmesi mümkün olmayan ancak bu coğrafyada yaşayan herkese bugüne kadar olduğu gibi acılar çektirmeye devam edecek bir gayrettir. Bunun nedenlerini aşağıdaki gibi sıralayabiliriz.

-En başta da söylediğimiz gibi devlet olmak için millet olmak lazımdır. Farklı ülkelerde yaşayan Kürtler için ayrı bir ırk, ortak bir dil ve hatta din ve tarihten bahsetmek mümkün değildir. Irak, Suriye, İran ve Türkiye Kürtlerin bir arada yaşaması ve ortak bir kültürü paylaşması mümkün değildir. Irak'ın kuzeyindeki Barzani örneğinde görüldüğü gibi diğer ülkelerdeki Kürtler ile iletişim kurma zorluğunun da ötesinde biri diğerini kendi bölgesinde istememektedir.

-Uluslararası konjüktür dört devletin sınırlarının arasında ayrı bir Kürt devletine hiçbir zaman müsaade etmeyecek, böylece bir boşluk her zaman baskın olan komşu devletlerden biri tarafından doldurulacaktır. Irak'ın kuzeyindeki Kürt bölgesi ABD'nin bölgesel çıkarları ve bölgedeki petrolü çekmek için suni olarak oluşturulmuş, geçici bir Amerikan adasından başka bir şey değildir. Batılı güçlerin bir Kürt devleti kurma illüzyonu bu çıkarlar denkleminin geçmişte olduğu gibi tuzağıdır.

- Bugün Türkiye'deki Kürt vatandaşlarımızı bağımsız bir Kürt devleti hayali ile etkilemeye çalışan PKK ve siyasi uzantılarının tasfiye olması daha önce de yapıldığı gibi çok zor değildir. Terörle mücadeleye dönülmesi halinde, Irak'ın kuzeyine yapılacak orta ölçekli bir hareket bile 1990 öncesi ve 1994-1995 yıllarında olduğu gibi PKK'nın kısa sürede bir kez daha tasfiyesini sağlayacaktır.

- Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkı olduğu ve zamanı gelince bu hakkı kullanacakları yönündeki uluslararası hukuka yönelik beklentiler de boştur. Bu hak 1970'li yıllara kadar sadece sömürge durumuna düşmüş ülkelere tanınmıştır. BM düzenlemeleri her şeyden önce devletlerin egemenliği ve toprak bütünlüğüne saygı esasına göre yapılmıştır. Bunun istisnası devletin ancak söz konusu insan grubuna farklı muameleler yapmasıdır ki, Türkiye için bu hiçbir zaman söz konusu olmamıştır.

1920'li yıllardan itibaren Kürtlerin yaşadığı dört ülkeden demokrasi ve insan hakları açısından en gelişmiş devlet olan Türkiye'de, etnik kökeni Kürt olan vatandaşlarımızın gerek anayasada yer alan

temel hak ve özgürlükler ve gerekse insan hakları konusunda tanınan haklar ve esaslar nedeniyle ekonomik, siyasi ve sosyal haklar anlamında en gelişmiş Kürt nüfus oldukları görülmektedir. Kürt etnik kökenli vatandaşlarımız Türkiye'de azınlık veya ayrı bir yerli halk değil, bu devletin kurucu asli unsurlarından birisi olarak Türk Milleti'nin ayrılmaz bir parçası olarak kabul edilmektedir. Kürtlerin en fazla özgür olduğu, en iyi eğitim aldığı, en rahat ettiği ve ülke yönetiminin her kademesinde görev aldığı tek ülke Türkiye'dir.